

molt seriosament

Sóc l'Esteve Canal, la meua intenció és demostrar o almenys intentar demostrar, el treball meu i dels meus companys de consistori, durant els anys que el vaig presidir (1987 -1991). Si haig de ser franc, no sé com començar, al llegir amb atenció l'article de la Font Picant, signat per Jordi Pinart, publicat a la revista *fonts* n.º 45, de gener de 2011, carregat tot ell de desafortunades paraules, sentits, intencions, falsificacions i més. Per a mi és molt difícil contradir coses i fets que s'exposen amb tanta malícia, no entro en aquest grup, sistema o camades.

És difícil treure't de sobre una calúmnia o mentida, amb gent que sembla que han aprovat aquesta assignatura. Sempre m'ha fet més que por, pànic, trobar-me enmig d'algun expert en aquests afers. Costa molt defensar aquesta realitat, molt menys que carregar el mort a un altre amb mentides, falses paraules, el que he manifestat anteriorment i més. Sincerament, em va sobtar molt que passat tant de temps i havent aconseguit el que es pretenia, la publicació d'aquest article en el Butlletí *fonts* ("Centre d'Estudis Argentonins Jaume Clavell"), sobre la Font Picant i rodalies amb una detallada, dura i triomfant al·locució per l'esmentat argentoní Jordi Pinart.

Començant per l'elogi al butlletí dient; "com a eina ideal per ajudar a escriure, amb la cura necessària, la història de la forma més exacta possible". Vertaderament ningú dubta d'aquesta essència en la definició de *fonts*. Avalada amb el nom del bon amic i recordat Jaume Clavell, ha de ser una garantia de realitat, sincerament, un verdader arxiu històric de la nostra Argentona.

Compta amb destrossar-ho amb demagògies, mitges veritats, mentides, arribant a falsificar documents i falsos testimonis. Potser s'hauria de canviar el nom del butlletí per diferenciar els personatges expressats.

Per començar, més que un dret a rèplica, represàlia, etc..., la intenció sols és aclarir les coses com han estat, com s'han desenvolupat.

Després de pensar-ho molt veig aquest article sols com una justificació a la desesperada d'un grup, d'una posició determinada, per parar unes gestions, per obtenir que la Font Picant, passés a ser del poble.

És ben cert que s'ha intentat

força vegades, jo particularment ja en les primeres eleccions democràtiques, i després d'una manera més seriosa durant el consistori del 1987-1991, que és la que més mal va fer en diferents grups, com demostra l'article del butlletí.

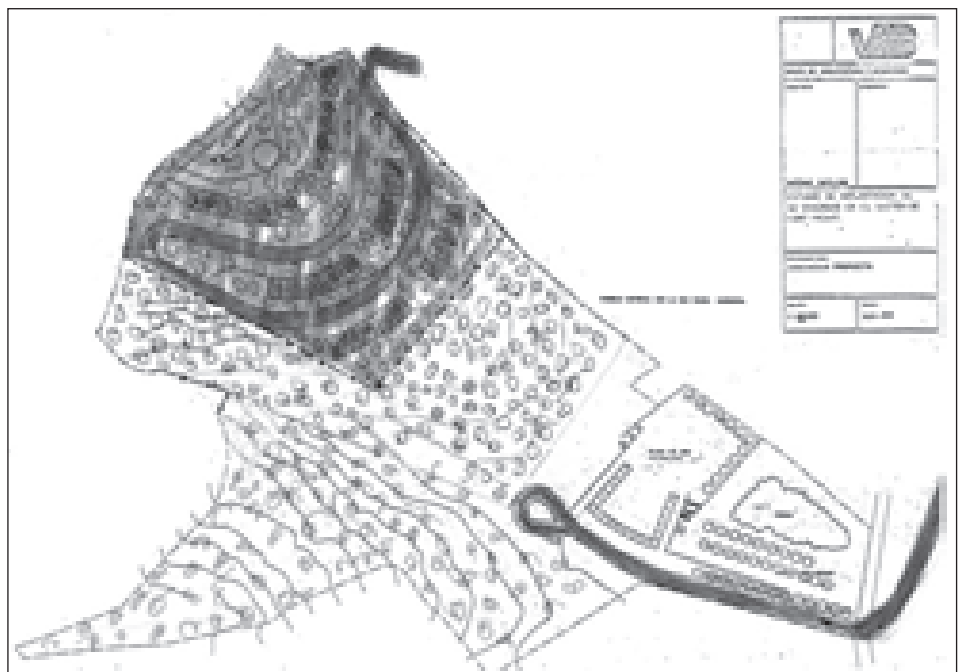
Aquesta justificació a la desesperada, no dubtem que en un principi si hagués arribat a cap, hagués estat un punt massa important per CiU, i actualment per dissimular la tardança, el sistema i els diners que ha costat.

Recordem que es tracta d'uns terrenys de 9 Ha. que la propietat en cedia 6 Ha, la font, pous, com vegeu en el croquis de l'estudi "vertader" d'arquitectes de la propietat, a més d'urbanitzar-la, carretera, voreres, desaigües, enllumenat, a més d'una quantitat a gastar particularment amb decantaments generals. Equivalent a 12 camps de futbol de 100 x 50 metres.

A canvi del canvi de qualificació de la zona endinsada cap a Can Guri per a la construcció de 30 habitatges, com marca el croquis, dues de les quals passarien a l'Ajuntament i separades més de 100 metres de l'esplanada més alta, d'unes 3 Ha.

Aquella quantitat de 0 pessetes o de 0 euros, actualment, costa d'una manera o una altra, amb diners, obres, canvi de qualificació d'un terreny de dins la zona "poble", verd privat clau F, de moment ja edificades 4 torres a més. Segons la notificació "el preu d'una foto", ens parla del ple del dia 2-03-2002, el lliurament a la propietat de 100.854.000 pessetes o 606.144 euros, cal afegir-hi molt per l'ar-

Plànol del sector de la font Picant. La zona on s'havien de construir habitatges està ombrejada.

ranjament actual, quantitat ignorada.

No dubtem que aquesta és la llaga que tant cou com per obrir una justificació com deia a la desesperada.

Podria allargar aquest resum ja que estic confeccionant un llibret en pla familiar d'unes 60 pàgines, amb abundants fotografies i altres documents. Un vertader esberrany històric i de veritat, com bé ens diu en Jordi.

El camí, com bé parla, va ser llarg i feixuc, i tant que ho va ser, més per als que treballaren per aconseguir-ho que per als que s'hi oposaven. Com a nostra, com creieu, amb quins ànims demanàvem audiència a la propietat si bona part i no pas de gent calmada manifestaven que la Font era del poble, que s'havia de recuperar, que sempre havia estat d'Argenton, que era nostra, etc. Això és igual a dir que ens l'havien robada o també és igual a dir que la volien robar, poseu-vos al cas de ser vosaltres mateixos els propietaris. Cal tornar la fama a la família Jover, amb els tractes s'ha vist clarament de qui era la propietat. La família Jover, coneguda i de sempre per tot el poble, més que la majoria d'estiuejants, en el 1905 varen regalar al poble la maquinària del rellotge del campanar. Han deixat sempre que poguéssim explicar-nos a la font i voltants, cedint aigua picant unes hores determinades de franc per al poble. Podien haver rehabilitat la zona dels "xalets" com s'anomenava, i si no es va fer en part va ser perquè un dia fos del poble sense obstacles, convivia força amb els argentonins i amb un clar pressentiment del que ha passat, conservant com a propietat privada, al barrar el pas un dia l'any com sembla ser que exigia la llei per no perdre els drets de camins veïnals, etc. Si no s'hagués obrat així, aquesta operació crec que podria haver canviat molt.

1. Passo a parlar de la impressió del full informatiu BAN que ocupa tota la plana. Fals del tot, manipulat per confondre la població inclús jugant amb la signatura del batlle, treta del Butlletí d'informació Municipal que es repartia periòdicament casa a casa (octubre 1989). En data 16 de desembre de 1989 no es va celebrar cap ple tal com consta en les actes de l'Ajuntament, a més de la capçalera, d'una informació de quatre planes sobre la Font Picant, com podeu comprovar seguidament això cara al poble és més greu del que sembla, fets incomprensibles.

2. Part dels autors els trobareu en l'informe de la policia local, cedint-me una còpia d'aquest famós BAN que recollien. Tant particularment com jurídicament ho vaig deixar córrer, cert que dolent-me molt, sols hagués aconseguit més odi, suposo les paraules adequades, i per què? Per perjudicar el poble.

3. Igual que Argenton, (director promotor en la venda de parcel·les) amb el meu nom i telèfon

donant llum a un motí en bones parts del poble. Com es pot ser tan cínic, els autors, grups o partits produint per ells mateixos una quantitat de trucades telefòniques, incloent alguna amenaça (suposo no seriosa) de totes maneres només "xorrades" i mala bava, l'assumpte era engrèixar la falsedat.

4. L'altre pamflet de salvem la Font Picant i que continuï sent del poble. Després d'unes trucades desmentint-ho, vaig entrevistar personalment més juntes. Resultant que no ho sabien que es mentia, que alguns hi varen caure.

5. També fa més que riure, pena, la falsificació del projecte segons ells, no cal dir amb molta mala pata. Bona propaganda per l'estudi tècnic d'arquitectes de la (propietat) d'aquest projecte com diu.

Entrem en el debat en el Centre Parroquial. No sembla parlar del mateix, el cert i davant de tots a dalt de l'escenari, varen pujar diversa gent esbrancant el moderador Pere Pascual, per la seva intervenció decantada a favor de l'Ajuntament, aquí hi havia algun familiar meu, era el dia 19 de novembre de 1989.

Es pot llegir: aquell dia es desmuntà aquell "negoci", de què aneu? No penseu tan malament de la gent, sembla que clami compassió, paraules que van fer molt de mal. Puc jurar que mai he especulat ni amb això ni amb res que atenyi al poble ni a ningú.

Bo i sent contractista, sapigau que en aquests quatre anys de presidir l'Ajuntament vaig perdre amistats i feina per no cedir o saltar-me algunes normes, despreciant promeses i gratificacions de soca arrel. No s'ha de ser gens bo amb aquestes insinuacions, repeteixo, fa mal, mal a persones normals.

Em corprèn el paràgraf "...i algú està elucubrant fer algun paral·lelisme d'aquest procés amb la problemàtica de Can Doro i la Font de Sant Domingo, que ho deixi estar, són situacions molt diferents...".

Ara que es menciona, sí que es podria pensar malament tal vegada per falta d'informació.

Per acabar sols recordar una cosa que pot resultar un xic "carca, quico, antiquat". Les falses acusacions, sèries mentides, falsos testimonis, tenen sols un bàlsam que ho cicatriza. (Tornar la fama).

M'agradaria saber com reaccionaria naturalment amb un xic de consciència, si aquests fets, aquests articles, anessin dirigits als seus pares?

En fi, en aquest món ha d'haver-hi de tot, encara que seria bo una mica de respecte i més, en aquest cas, a persones, que encara que faci somriure (segons a qui) tant hi varen treballar.

Amb Déu sigueu.

Esteve Canal